

Република Србија
ПРЕКРШАЈНИ СУД У НОВОМ САДУ
14 ПР 5268/19
29.01.2020. године
Нови Сад

У ИМЕ НАРОДА!

Прекршајни суд у Новом Саду, судија Вера Габоров, у прекршајном поступку против окривљене БРКИЋ СНЕЖАНЕ из Новог Сада, одговорног лица на Медицинском факултету Универзитета у Новом Саду, због прекршаја из члана 46. став 1. тачка 8. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја («Службени гласник РС» број 120/2004, 54/2007, 104/2009 и 36/2010), коју брани Војновић Миодраг, адвокат из Новог Сада, а на основу члана 100. став 1, члана 102. став 1, члана 103., члана 246. и члана 249. Закона о прекршајима („Службени Гласник РС“ број 65/2013 и 13/2016) дана 29.01.2020. године донео је следећу

ПРЕСУДУ

ОКРИВЉЕНА: БРКИЋ СНЕЖАНА, редован професор Медицинског факултета Универзитета у Новом Саду, улица Хајдук Вељкова број 3, прекршајно осуђивана,

ОДГОВОРНА ЈЕ

што као одговорно лице Медицинског факултета Универзитета у Новом Саду, улица Хајдук Вељкова број 3, у својству руководиоца органа јавне власти, у поступку разматрања захтева за приступ информацијама од јавног значаја, није у року од 15 дана од дана 15.03.2019. године, дакле до дана 30.03.2019. године, када је око 15,05 часова за примљен захтев за информације упућен електронским путем од стране Др Карађиновић Драшка из Београда, улица Јужни булевар број 20, посредством адресе doktori.protiv.korupcije@gmail.com, на службену адресу органа јавне власти dekanmf@uns.ac.rs, којим су тражене следеће информације: 1) ко је од запослених на Медицинском факултету у Новом Саду, на основу извештаја о ДРИ за 2016. годину (страна 57, табела 16) имао различити проценат увећања плате у вредности од 30% до 200%, а ко од запослених то увећање није остваривао, те на којим позицијама су била постављена -запослени којима су такве исплате вршене? 2) којим су студентским организацијама на Медицинском факултету у Новом Саду додељене донације у 2016. години и 2017. години и за које намене?, поступила на обавезан начин, односно није тражиоца обавестила о поседовању информација, нити му је ставила на увид документ који садржи тражену информацију, односно издала му или упутила копију тих докумената, нити је одредила накнадни рок за поступање по захтеву, нити је донела решење о одбијању захтева које би писмено образложила, уз навођење правних средстава која може изјавити против таквог решења, а била је дужна да то учини, чиме је поступила супротно члану 16. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја,

чиме је учинила прекршај из члана 46. став 1. тачка 8. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја,
па је Суд применом цитираног законског прописа

ОСУЂУЈЕ
НА ПЛАЋАЊЕ НОВЧАНЕ КАЗНЕ У ИЗНОСУ ОД
8.000,00 (ОСАМХИЉАДА) ДИНАРА

На основу члана 40. став 1. Закона о прекршајима изречену новчану казну окривљена је дужна да плати у року од 15 дана од дана правоснажности пресуде, у супротном ће суд, на основу члана 315. Закона о прекршајима посебним решењем одлучити о начину извршења неплаћене новчане казне.

Новчану казну окривљена је дужна да уплати на жиро рачун број 840-743321843-94, прималац Буџет Републике, са позивом на број 48-223-333-005268-19-01-25.

На основу члана 140. став 1. и став 2. тачка 9., члана 141. став 1. и члана 142. став 1. Закона о прекршајима у вези са чланом 27. став 2. Правилника о накнади трошкова у судским поступцима ("Службени гласник РС" број 9/16 и 62/16) окривљена се обавезује да на име трошкова прекршајног поступка плати паушални износ од 2.000,00 (двехиљде) динара у року од 15 дана од дана правоснажности ове пресуде, под претњом наплате принудним путем.

Трошкове прекршајног поступка окривљена је дужна да уплати на жиро рачун број 840-743922843-33, прималац Буџет Републике, са позивом на број 48-223-333-005268-19-01-25.

О б р а з л о ж е њ е

Поступајући по захтеву Др Карађиновић Драшка из Београда, Јужни булевар број 20, поднетом путем пуномоћника Нинић Ивана, адвоката из Београда, дана 06.05.2019. године, покренут је и вођен прекршајни поступак против окривљене Бркић Снежане из Новог Сада, одговорног лица на Медицинском факултету Универзитета у Новом Саду, због основане сумње да је учинила прекршаје из члана 46. став 1. тачка 8. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја.

У току прекршајног поступка окривљена је доставила писану одбрану у којој у битном наводи да Медицински факултет у Новом Саду није поступио сагласно члану 16. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, јер закон није регулисао ситуацију у којој се нашао факултет, односно ситуацију када се захтев за достављање информација односи на превелик број информација или докумената које садрже тражене информације. Наиме, документ који је тражен, а који се наводи под тачком 1 наведеног захтева, не постоји. Да би факултет тражиоцу информације доставио тражене податке морао би му на увид припремити између 17.000-18.000 докумената. Такође, факултет не би могао тражиоцу информација да достави на увид сва тражена документа, јер би то било супротно одредбама Закона о заштити података о личности и био би у ситуацији да раздваја тражене информације од осталих информација у документу. Медицински факултет у Новом Саду у време пријема захтева за достављање информација није имао, нити сада има, ни техничке, а ни кадровске

услове да најпре обради, а потом и тражиоцу да омогући увид у преко 18.000 докумената, а да неометано настави са својим радним пословањем. У односу на тражену информацију из тачке 2 захтева за достављање информација којим су студентским организацијама на Медицинском факултету у Новом Саду додељене донације 2016. и 2017. године и за које намене, факултет указује да 2016. и 2017. године није доделио ни једну донацију ниједној студентској организацији, па како је физички немогуће доставити документа о нечему што се није десило, није их ни могао доставити. У закључку се износи да факултет није желео да ускрати тражиоца информација, већ једноставно није био у могућности да документацију која садржи тражене информације припреми у року од 40 дана од дана пријема захтева, па је из тог разлога упутио тражиоцу информација допис да није у могућности да поступи по захтеву. Доказних предлога није имала.

У току доказног поступка судија је прочитала захтев за оставривање права на приступ информацијама од јавног значаја упућен путем мејла дана 15.03.2019. године, одговор на захтев за приступ информацији од јавног значаја од 25.03.2019. године, извршила увид у мејл и допис од дана 05.04.2019. године који је оштећени упутио Медицинском факултету у Новом Саду, па је на основу овако спроведеног поступка као и на основу одбране окривљеног утврђено следеће чињеничко стање:

да окривљена Бркић Снежана као одговорно лице Медицинског факултета Универзитета у Новом Саду, улица Хајдук Вељкова број 3, у својству руководиоца органа јавне власти, у поступку разматрања захтева за приступ информацијама од јавног значаја, није у року од 15 дана од дана 15.03.2019. године, дакле до дана 30.03.2019. године, када је око 15,05 часова запримљен захтев за информације упућене електронским путем од стране Др Карађиновић Драшка из Београда, улица Јужни булевар број 20, посредством адресе doktori.protiv.korupcije@gmail.com, на службену адресу органа јавне власти dekanmf@uns.ac.rs, којим су тражене следеће информације: 1) ко је од запослених на Медицинском факултету у Новом Саду, на основу извештаја о ДРИ за 2016. годину (страна 57, табела 16) имао различити проценат увећања плате у вредности од 30% до 200%, а ко од запослених то увећање није остваривао, те на којим позицијама су била постављена -запослени којима су такве исплате вршене? 2) којим су студентским организацијама на Медицинском факултету у Новом Саду додељене донације у 2016. години и 2017. години и за које намене?, поступила на обавезан начин, односно није тражиоца обавестила о поседовању информација, нити му је ставила на увид документ који садржи тражену информацију, односно издала му или упутила копију тих докумената, нити је одредила накнадни рок за поступање по захтеву, нити је донела решење о одбијању захтева које би писмено образложила, уз навођење правних средстава која може изјавити против таквог решења, а била је дужна да то учини.

Приликом оцене одбране окривљене, судија је прихватила исту обзиром да окривљена није спорила да није поступила у складу са чланом 16. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, док околности које је навела, не могу је ослободити од прекршајне одговорности. Наиме, део одбране окривљене у којој је истакла да у конкретном захтеву достављање информација подразумева достављање великог броја документа, између 17.000-18.000 докумената, и да факултет није имао кадровски капацитет и техничке могућности да исте достави, судија није прихватила, обзиром да је иста имала могућност да одреди и накнадни рок за доставу информација, те би на тај начин показала добру вољу у намери да поступи по траженом захтеву. Такође, није прихваћен ни део одбране окривљене у делу који се односи на други део

захтева односно на тражене информације у вези донација додељених студентским организацијама, где окривљена у одбрани наводи да у 2016. и 2017. години није додељена ни једна донација студентским организацијама, сматрајући да је такву информацију могла да достави тражиоцу информација. Судија је поклонила веру изведеним писаним доказима који међусобно чине логичну и животну целину, те је сматрала да је чињенично стање детаљно расветљено и да није било потребе за извођењем других доказа.

Окривљена је наведени прекршај учинила из свесног нехата јер је била свесна да услед њеног нечињења може наступити забрањена последица, али је олако држала да је може спречити или да она неће наступити.

Одредбом члана 16. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја је прописано „да је орган власти дужан да без одлагања, а најкасније у року од 15 дана од дана пријема захтева, тражиоца обавести о поседовању информације, стави му на увид документ који садржи тражену информацију, односно изда му или упути копију тог документа. Копија документа је упућена тражиоцу даном напуштања писарнице органа власти од кога је информација тражена“. Ставом 3. истог члана је прописано „ако орган власти није у могућности, из оправданих разлога, да у року из става 1. овог члана обавести тражиоца о поседовању информације, да му стави на увид документ који садржи тражену информацију, да му изда, односно упути копију тог документа, дужан је да о томе, најкасније у року од седам дана од дана пријема захтева, обавести тражиоца и одреди накнадни рок, који не може бити дужи од 40 дана од дана пријема захтева, у коме ће тражиоца обавестити о поседовању информације, ставити му на увид документ који садржи тражену информацију, изда му, односно упути копију тог документа“. Ставом 10. члана 16. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја је прописано „ако орган власти одбије да у целини или делимично обавести тражиоца о поседовању информације, да му стави на увид документ који садржи тражену информацију, да му изда, односно упути копију тог документа, дужан је да без одлагања, а најкасније у року од 15 дана од пријема захтева, донесе решење о одбијању захтева и да то решење писмено образложи, као и да у решењу упути тражиоца на правна средства која може изјавити против таквог решења“.

Чланом 46. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја је прописана новчана казна од 5.000 до 50.000 динара за одговорно лице у органу јавне власти, ако не поступи по захтеву за приступ информацијама у складу са овим законом, односно достави непотпуне или нетачне информације.

Приликом одлучивања о висини новчане казне коју ће окривљеној изрећи, судија је ценила околности из члана 42. Закона о прекршајима које утичу на то да казна буде већа или мања, па је од олакшавајућих околности ценила да окривљена у основи прекршај није оспоравала, а да је околности које је навела у својој одбрани не могу ослободити прекршајне одговорности, такође имало се у виду и да је у последње четири године била прекршајно осуђивана пресудом овог суда 25 ПР 2955/2019 од 14.05.2019. године која је постала правоснажна истога дана а извршна 05.06.2019. године, али не по истом основу, већ због саобраћајног прекршаја, а што је утврђено провером кроз евиденцију овог суда, па је ценећи тежину и последице учињеног прекршаја окривљену огласила одговорном и исту осудила на плаћање новчане казне у назначеном износу, а у уверењу да ће се истом постићи сврха и циљ кажњавања да убудуће не чини овакве или сличне прекршаје.

С обзиром да је окривљена оглашена одговорном обавезна је да сноси трошкове прекршајног поступка у паушалном износу, а који су одмерени сразмерно сложености и

